

nogle mennesker om at kigge på den her sag. Nu er det sådan, at hvis vi siger – så kan vi diskutere, om det er et nyt udvalg eller et udvalg, der fortsætter – at det er et nyt kommissorium, der ligger her, så er det altså, så vidt jeg husker, det kan være, der er flere tilfælde, men det er i hvert fald mindst det fjerde tilfælde, hvor professor Jens Peter Christensen er formand for et udvalg, som er nedsat under den nuværende regering, og i alle tilfælde er der kommet noget frem, som vi politisk har kunnet forholde os til.

De to ting kender vi jo allerede i dag, nemlig vedrørende styrelsesstrukturen inden for kommunerne og vedrørende udvidelse af valgretten, og så afventer vi, hvad der sker omkring spindoktorer. Der har vi fået rapporter, som er digre og grundige og velgennemarbejdede, og – det er det gode ved eksperter – vi kender ikke altid konklusionen. Men det, det også er vigtigt at vi husker hinanden på, er, at det er os, der i sidste ende drager den politiske konklusion. Så uanset hvad udvalget kommer med, har vi selvfølgelig lov til at drage en anden konklusion.

Jeg ved ikke på indeværende tidspunkt, det ved ministeren heller ikke, hvad dette udvalg kommer med, og jeg mener i virkeligheden, det er vigtigt, at det ikke er os, der dikterer en konklusion, vi gerne vil have, men at vi siger til nogle mennesker: Gennemanalyser det her, undersøg, hvad der foregår også i andre lande, og hvad man benytter sig af i andre lande, og hvad der er af mulige ændringer, som skal til, er der tale om lovgivning, er der tale om en præcisering af nogle regler? Det synes jeg at vi kan overlade til de mennesker, og så er det selvfølgelig os, der i sidste ende tager os af det.

Ministeren nævnte også, at sammensætningen af udvalget selvfølgelig skal justeres i forhold til det udvalg, der sidder i øjeblikket og arbejder med spindoktorproblematikken. Det er naturligt, for spindoktorproblematikken er jo et statsligt anliggende. Det er i statsligt regi, man undersøger de her ting, og derfor er det naturligt, at der i det udvalg sidder forholdsvis mange statsrepræsentanter, stats- og embedsmandsrepræsentanter, nemlig fire i alt, mens det, når det drejer sig om den her problematik, jo i høj grad er kommuner og amter, som er arbejdsgivere, og derfor må man alene af den grund justere, plus at den del, som vedrører lønmodtagerdelen, jo selvfølgelig også er en anden, end når

det drejer sig om spindoktorer. Så derfor er der selvfølgelig nogle ting, man må justere i den her forbindelse, men det forstod jeg også at ministeren var åben over for.

Kl. 15.45

I det hele taget er det vigtigt, når vi har den slags svære problemstillinger, at vi er klar over, at der er nogle juridiske ting, som vi har med at gøre, og at der er nogle politiske afgørelser, vi skal træffe. Men det er selvfølgelig også vigtigt at være opmærksom på, at jura jo heller ikke er noget helligt. I den forbindelse vil jeg citere den person, som er formand for det udvalg, som arbejder videre med sagen, som netop har understreget, at jura jo netop ikke er hellig, men jura er, for ligesom billedligt talt at beskrive det på en mere, skal vi sige, jordnær måde, fastfrosset politik. Det er jo det, vi bliver enige om skal være de gældende regler. Og så kan man sige, at det forfatningsretlige er det, der er stivfrosset.

Jura er også politik, men det er altså nogle regler, som vi prøver på at få sat ind i systemer, og så retter vi os efter dem. Men det er jo noget, der er blevet til på baggrund af politik, og det er det, som vi har med at gøre her, jo også.

Jeg er meget tilfreds både med debatten og også med de kritiske bemærkninger til forslaget – dem har jeg også selv. Jeg er glad for at høre, at ministeren er i besiddelse af tvivlens nådegave, og at ministeren bruger det eksisterende udvalg til at arbejde med det her, og at sammensætningen af udvalget og kommissoriet naturligvis er tilpasset efter det, sådan at når Jens Peter Christensen-udvalget omkring maj er færdigt med sit arbejde vedrørende spindoktorer, er man i stand til at gå i gang med det her arbejde.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslagene overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at forslagene til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Op-*hold*). Det er vedtaget.